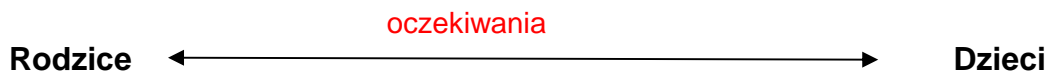

Oczekiwania rodziców wobec dziecka

To całkiem normalne, że rodzice marzą o idealnych dzieciach. Pierwsze oczekiwania pojawiają się jeszcze przed narodzeniem dziecka i są związane z jego płcią, wyglądem, ale nawet i dorosłym życiem. Oczekiwania rodziców mają poważny wpływ na to, jakim człowiekiem staje się dziecko. Za naszymi wyobrażeniami idą bowiem działania, zmierzające do ukształtowania w dziecku pożądaných właściwości. Jednak musimy pamiętać, że każde dziecko ma jakieś wyposażenie biologiczne, określony temperament, własne potrzeby i oczekiwania. Wszystko to ogranicza wpływ oczekiwań rodziców.

Musimy też pamiętać, że nie tylko rodzice kształtują dziecko, ale i dziecko od pierwszych chwil życia wyraźnie modyfikuje zachowania, postawy i sądy rodziców. Na przykład temperament niemowlęcia - czy jest pobudliwe, czy się łatwo uspokaja - ma wpływ na stan psychiczny rodziców i ich nastawienie wychowawcze, w tym także oczekiwania wobec dziecka.

Wymagania są ważnym i koniecznym elementem dla rozwoju dziecka. Spełniają one swoją rolę tylko wtedy, gdy towarzyszy im miłość. Dziecko kochane, wykonując zadania wyznaczone przez rodziców, traktuje je jak codzienną czynność, a nie przymus. Uważa wymagania za „normalny” element życia i nie widzi w tym nic złego. Miłość nie oznacza całkowitego braku wymagań, a wręcz przeciwnie. Rodzic przede wszystkim powinien dobrze znać możliwości swojego dziecka i dostosować do nich poziom wymagań.

- **Zbyt niskie wymagania** obniżają poczucie wartości u dziecka, nie dają mu szansy na wykazanie się jego prawdziwym potencjałem. „*Widocznie mama (tata) we mnie nie wierzy, jeśli daje mi tylko tak proste zadania.*”

- **Zbyt wysokie wymagania**, którym dziecko nie jest w stanie sprostać, prowadzą do wystąpienia reakcji lękowych, bo obawia się ono niezadowolenia, gniewu rodziców. W takich sytuacjach dzieci uciekają się do kłamstw. Poczucie niespełnienia

oczekiwań rodziców wywołuje u dziecka duży stres, który bardzo negatywnie wpływa na jego psychikę. Mają one niską samoocenę, czują się winne i bezsilne.

Oczekiwanie wobec dziecka mogą dotyczyć:

- **Płci** (jeszcze przed narodzeniem, ale też takiego a nie innego zachowania dziewczynki/chłopca)
- **Grzeczności** (tylko czy dziecko niecierpliwe, ciągle pytające i wszędzie próbujące zaglądnąć jest niegrzeczne czy ciekawe świata?)
- **Dobrego ucznia** (dobry uczeń to nie ten, który ma same piątki szóstki, ale ten, który ucząc się wykorzystuje swoje możliwości intelektualne)
- **Dojrzałości** zwłaszcza, gdy mamy do czynienia z nastolatkami (trzeba jednak pamiętać, że tylko człowiek dorosły ma być dojrzały, a nastolatek jest dopiero na etapie uczenia się dojrzałości)

Oczekiwanie mogą dotyczyć też wyglądu, zachowania, ubioru, podejmowanej aktywności, przyszłego zawodu, itp.

Jak sprawdzić czy oczekiwania wobec dziecka są właściwe?

Należy sobie zadać pytania:

- Czy moje dziecko jest pod względem rozwojowym gotowe na dane zachowanie?
- Czy spełnienie tego oczekiwania przyniesie dziecku pozytywne doświadczenia?
- Czy mogę jasno zakomunikować mojemu dziecku oczekiwanie, którego oczekuję?

Komunikowanie swoich oczekiwań jest bardzo istotne. Nie tylko wyjaśnia dziecku właściwe zachowania, ale też przygotowuje go na sytuacje, w których będzie uczestniczyło. Dziecko nie musi się domyślać czego od niego oczekujemy. Rodzicom zaś ułatwia dogadanie się ze swoimi dziećmi.